

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **D. E.,**
zastoupená Mgr. Jiřím Mikundou, advokátem
sídlem 742 21 Kopřivnice, Štefánikova 244

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení – pracoviště Ostrava,**
sídlem 702 00 Ostrava, Zelená 3158/34a

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 03. 04. 2019 č. j. 48000/003521/19/010/KS,
ve věci žádosti o uznání za osobu zdravotně znevýhodněnou

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 03. 04. 2019 č. j. 48000/003521/19/010/KS **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 3 146 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Jiřího Mikundy.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 13. 12. 2018 č. j. 48005/55982/18/120/KY, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o uznání za osobu zdravotně znevýhodněnou. Žalobkyně namítala, že v rozporu se závazným právním názorem Krajského soudu v Ostravě vyjádřeným v rozsudku ze dne 22. 6. 2018 č. j. 20 Ad 31/2017-31 své rozhodnutí náležitě a přesvědčivě neodůvodnil. Poukázala na tu skutečnost, že MUDr. S. a MUDr. Š. hovoří při popisu jejího zranění o omezení pohybu do pěsti na 6 cm od střední dlaňové rýhy IV. a V. prstu levé ruky, což je klasifikováno jako „poškození levé ruky a její úchopové schopnosti střední“. V lékařské zprávě ze dne 10. 2. 2017 MUDr. S. navíc výslovně uvádí, že omezení pohybu do pěsti v konečných kloubech je omezeno na 10 % normy druhé ruky. Konstatuje se tedy poškození celé levé ruky a její úchopové schopnosti. Žalobkyně namítala, že naproti tomu rozhodnutí prvostupňového orgánu a též rozhodnutí žalované opakuje již jednou zpochybněné závěry, že jde o poškození jen jednoho, IV. prstu nedominantní ruky. Žalobkyně vyslovila nesouhlas se závěry lékaře ČSSZ ze dne 28. 11. 2008, že není osobou zdravotně znevýhodněnou a jeho polemiku se závěry odborných lékařů MUDr. S. a MUDr. Š. považuje za nepřesvědčivou. Poznamenala, že v prvotním záznamu o úrazu bylo možná uvedeno jen zranění IV. prstu. Na to, že je postižen také V. prst, se přišlo až při následných odborných vyšetřeních. Záznam o úrazu se vyhotovuje na základě prvního zběžného vyšetření a nemůže být pro další řízení dogmatem. Závěry lékaře ČSSZ jsou v rozporu s jejím objektivním zdravotním stavem, neboť trpí omezenou hybností jak IV., tak V. prstu levé ruky. Žalobkyně v této souvislosti také nesouhlasila se zařazením postižení pro účely stanovení míry poklesu výdělečné schopnosti pod kap. XV., oddíl B., položku 1f přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Poznamenala, že citovaná položka hovoří o ztrátách končetin a jejich částí. To ovšem není její případ. Mnohem přiléhavější je zahrnutí postižení pod kap. XV., oddíl E, pol. 5b, v níž se hovoří o deformitě prstů ruky při částečně zachované úchopové schopnosti ruky. Míra poklesu výdělečné schopnosti je tak 20 %, nikoliv 5 – 15 % jak tvrdí žalovaný. Odkazem na lékařskou zprávu MUDr. S. z 10. 2. 2017 a propouštěcí zprávu stejné lékařky ze dne 13. 5. 2016, v níž se hovoří také o distorzi kloubu a infrakci článku prstu, připadá dle žalobkyně v úvahu i hodnocení podle kap. XV., oddíl E, pol. 6b s procentním poklesem výdělečné schopnosti 15 – 20 %. Žalobkyně dále namítala, že se správní orgány přes její námitky, vůbec nezabývaly charakterem vykonávané práce, dosaženým vzděláním, dosavadní pracovní zkušeností nebo jejím potenciálním pracovním uplatněním. Uvedla, že ve výběru výdělečné činnosti je značně omezena. V jejím případě lze aplikovat také ust. § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. Žalobkyně dále vyslovila nesouhlas se závěrem správního orgánu, že status osoby zdravotně znevýhodněné je obvykle přiznán osobám s poklesem míry pracovní schopnosti od 20 – 25 % výše. Tento závěr nemá oporu v žádném obecně závazném právním předpisu a je tak nepřezkoumatelný. Tímto argumentem se však žalovaný vůbec nezabýval. Žalobkyně rovněž vytkla žalovanému nedostatek individualizace a zohlednění její situace.
2. Žalovaná v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Obsáhle shrnula průběh správního řízení a uvedla, že shodnými námitkami žalobkyně se již zabývala v rámci odvolacího řízení a v napadeném rozhodnutí se s nimi vypořádala. V plném rozsahu odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

3. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín č. j. 48005/55982/18/120/Ky ze dne 13. 12. 2018 byla zamítnuta žádost žalobkyně o uznání za osobu zdravotně znevýhodněnou. Správní orgán I. stupně vycházel z posudku OSSZ Nový Jičín ze dne 28. 11. 2018. V něm se konstatuje, že žalobkyně není osobou zdravotně znevýhodněnou podle § 67 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Posuzující lékařka OSSZ Nový Jičín vycházela ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. K. B., dále z nálezů odborných lékařů – Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie, MUDr. S. ze dne 10. 2. 2017, zprávy MUDr. Škunty ze dne 28. 3. 2017, z profesního dotazníku ze dne 9. 11. 2018 a z kompletní spisové dokumentace OSSZ. Lékařka OSSZ Nový Jičín konstatovala, že žalobkyně je absolventkou SOU textilního, pracovala jako dělnice, t. č. pracuje jako uklízečka na zkrácený úvazek. Dále uvedla, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po pádu 4. 10. 2015 (pracovní úraz), stav po infrakci středního článku IV. prstu levé horní končetiny, s negativním RTG nálezem ve smyslu fraktury, s poraněním kloubního pouzdra a radiálního postranního vazů s jizevnatým hojením kloubních struktur. V posudku se uvádí, že dle nálezu primářky MUDr. S. z 10. 2. 2017 je objektivně IV. prst levé ruky s lesklou kůží, bez vrásek, manipulace bolí, aktivní pohyb je stejný jako pasivní, maximálně 30 st. Extenze 40 st., flexe 60 – 70 st., omezení svoru, omezení pohybu do pěsti 6 cm od střední dlaňové rýhy IV. a V. prstu. V posudku se cituje rovněž vyšetření 28. 11. 2018 na oddělení LPS OSSZ Nový Jičín MUDr. K. V. Lékařka OSSZ dospěla k závěru, že z posudkového hlediska se u žalobkyně jedná maximálně o středně těžké postižení jednoho prstu nedominantní ruky. Toto zdravotní postižení je svým funkčním dopadem na pokles pracovní schopnosti hodnoceno v kap. XV., oddíl B, pol. 1f přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., mírou poklesu pracovní schopnosti pouze 5 %, resp. anatomická ztráta několika prstů jedné ruky při zachovaném úchopu je zde hodnocena 5 – 15 %. V případě žalobkyně se jedná o maximálně středně těžké postižení jednoho prstu nedominantní ruky při zachovaném úchopu. Zvolila dolní hranici 5 %. Horní hranice by byla volena při anatomické ztrátě více prstů. V posudku se uvádí, že přiznání osoby zdravotně znevýhodněné dochází při stanovené míře poklesu pracovní schopnosti od 20 – 25 % výše. Lékařka podotkla, že pro úchop a jemnou motoriku je stěžejní funkce palce, ukazováku a III. prstu, které nejsou nikterak narušeny. Lékařka uzavřela, že žalobkyně má zachovanou schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost a její schopnosti být nebo zůstat pracovně začleněna, vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat, nejsou podstatně omezeny z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Konstatovala, že žalobkyně pracuje jako uklízečka, její schopnost vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat, nejsou podstatně omezeny z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
4. Proti uvedenému rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 13. 12. 2018 podala žalobkyně odvolání, které žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3. 4. 2019 č. j. 48000/003521/19/010/KS zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Podkladem rozhodnutí žalované byl posudek o zdravotním stavu vypracovaný lékařem ČSSZ, pracoviště Ostrava, oddělením lékařské posudkové služby. Posuzující lékařka vycházela ze shodných podkladů jako lékařka OSSZ Nový Jičín. V posudkovém zhodnocení lékařka uvedla, že dle doložené dokumentace žalobkyně 4. 10. 2015 utrpěla infrakci hlavičky proximálního článku IV. prstu levé ruky, s poraněním

kloubního pouzdra, proximální interfalangeálního kloubu s jizevnatým hojením ve flekční kontraktuře, s těžkým omezením hybnosti. Dle nálezů Ústavu chirurgie ruky z 10. 2. 2017 jsou ruce štíhlé, kostnaté, IV. prst vlevo s lesklou kůží, bez vrásek, manipulace bolí, aktivní pohyb v PIP kloubu je stejný jako pasivní, maximálně v rozsahu 30 st., do extenze chybí 40 – 50 st., flexe je 60 – 70 st., jsou trvalé následky, omezen pohyb do pěsti na 6 cm od dlaňové rýhy IV. a V. prstu, omezení pohybu do 5 v konečných kloubech na 10 % normy druhé strany. Dominantní ruka je pravá. Dále se v posudku kromě jiného uvádí, že se jedná o poúrazové postižení IV. prstu levé nedominantní ruky s omezením hybnosti v mezičláncových kloubech (PIP, DIP) v důsledku jizevnatého hojení s plnou funkcí metakarpo-falangeálního kloubu, s neschopností dovést do dlaně (chybí 3 cm) IV., dle vyšetření i V. prst (ačkoliv není důvod, protože klouby V. prstu jsou bez deformit se zachovalou pohyblivostí). Pro úchopovou schopnost ruky je stěžejní funkce palce, ukazováku a prostředníku, v některých případech dlaně, protože pomocí nich provádíme jednotlivé druhy úchopů používané při běžných činnostech. Při úchopu pomocí prstů a dlaně, který umožňuje držení a nošení větších předmětů, má IV. a V. prst pouze funkci stabilizační. Poúrazové postižení minimálně ovlivňuje úchopovou funkci levé ruky. V posudku se rovněž konstatuje, že ani v případě úplné anatomické nebo funkční ztráty IV., V. prstu levé ruky, by funkční postižení úchopové schopnosti nebylo vyšší. Posuzující lékařka dospěla k závěru, že žalobkyně je schopna levou ruku zatěžovat při běžných pracovních činnostech. K lékařské zprávě MUDr. S. z 10. 2. 2017 lékařka LPS ČSSZ Ostrava uvedla, že v lékařském nálezě se popisuje stav IV. prstu levé ruky středního kloubu, a to že opakovaně byly aplikovány obstríky do kloubu, aby byl pohyb méně bolestivý a že uvedené omezení pohybu do pěsti v konečných kloubech na 10 % normy z druhé strany závěru nálezě není v korelaci s provedeným objektivním vyšetřením, ve kterém není popsáno postižení jiných prstů než IV. prstu levé ruky s omezením pohybu v PIP kloubu a není zde ani zdůvodnění, proč je omezen pohyb V. prstu a není zřejmé, z čeho lékařka usoudila, že se jedná o poruchu úchopové schopnosti levé ruky střední, když úrazem byl postižen a léčen pouze jeden prst (IV. prst). V lékařské dokumentaci není doklad o úrazu a léčbě jiného prstu, než IV. prstu levé ruky, veškerá vyšetření a léčba se týká tohoto prstu. Dle posudkového závěru žalobkyně má zachovanou pracovní schopnost vykonávat soustavné zaměstnání v různých dělnických profesích, je schopna se requalifikovat v profesích, v nichž není vyžadováno středoškolské vzdělání. Nejedná se o osobu zdravotně znevýhodněnou.

5. Obsahem správního spisu jsou i lékařské zprávy, z nichž posudkoví lékaři vycházel. V lékařském nálezě prim. MUDr. A. S. z Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie, Vysoké n. Jizerou, ze dne 10. 2. 2017 se konstatuje shodně jako v nálezě MUDr. J. Š., Renturi s. r.o., závodní ordinace, že u žalobkyně jsou trvalé následky – omezení pohybu do pěsti na 6 cm od střední dlaňové rýhy IV. a V. prstu levé ruky. Prim. MUDr. S. diagnostikovala zdravotní stav žalobkyně tak, že se jedná o poškození levé ruky a její úchopové schopnosti střední.
6. Podle ust. § 63 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, fyzickým osobám se zdravotním postižením (dále jen osoby se zdravotním postižením) se poskytuje zvýšená ochrana na trhu práce.
7. Podle ust. § 67 odst. 2 téhož zákona, osobami se zdravotním postižením jsou fyzické osoby, které jsou orgánem sociálního zabezpečení uznány a) invalidními ve III. stupni (dále

jen osoba s těžším zdravotním postižením), b) invalidními v I. nebo II. stupni, nebo c) zdravotně znevýhodněnými (dále jen osoba zdravotně znevýhodněná).

8. Podle ust. § 67 odst. 3 citovaného zákona, osobou zdravotně znevýhodněnou je fyzická osoba, která má zachovanu schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost, ale její schopnosti být nebo zůstat pracovně začleněna, vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat, jsou podstatně omezeny z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; osobou zdravotně znevýhodněnou však nemůže být osoba, která je osobou se zdravotním postižením podle odstavce 2 písm. a) nebo b).
9. Podle § 67 odst. 4 citovaného zákona, za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy má trvat dále než 1 rok a podstatně omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti, a tím i schopnost pracovního uplatnění.
10. Krajský soud, shodně jako v rozsudku zdejšího soudu č. j. 20 Ad 31/2017-31, předně v obecné rovině připomíná, že rozhodnutí ve věcech osob zdravotně znevýhodněných je vázáno na posouzení zdravotního stavu žadatele, k jehož posouzení jsou příslušné posudkové orgány. Soudy rozhodující ve správním soudnictví si nemohou proto učinit vlastní úsudek o zdravotním stavu žalobce samy. Soudy však jsou při rozhodovací činnosti oprávněny posudky vyhotovené v předcházejícím správním řízení hodnotit jako každý jiný důkaz. Hodnocení zdravotního stavu musí mít svou vypovídající hodnotu, musí být úplné, celistvé a přesvědčivé a musí se vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s námitkami účastníku řízení. Definice dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle § 67 odst. 4 zákona o zaměstnanosti pro účely tohoto zákona zavádí míru zásahu do zdravotního stavu fyzické osoby z hlediska dlouhodobosti a současně podstatnosti vlivu tohoto stavu na psychické, fyzické nebo smyslové schopnosti, a tím i schopnost pracovního uplatnění. Krajský soud v posuzované věci dospěl k závěru, že posudek posudkové lékařky žalované není přesvědčivý a úplný a natolik vypovídající, aby mohl být oporou pro rozhodnutí žalované. Soud především přisvědčil názoru žalobkyně, že se žalovaná dostatečně neřídila právním závěrem vyjádřeným v předchozím zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 20 Ad 31/2017-31, neboť v posudku LPSV ČSSZ Ostrava není úplně a přesvědčivě odůvodněn závěr, odlišný od primárky MUDr. S. z Ústavu chirurgie ruky. Jde o závěr, podle něhož dle vyšetření lékařkou při jednání na oddělení LPS Nový Jičín 28. 11. 2018 MUDr. K. V. (revmatologie) je proximální interfalangeální kloub (PIP) IV. prstu levé ruky bez zhrubění, bez synovitidy, lehká seniflexe 20 st., schopnost flexe v PIP IV. prstu do 90 st., do dlaně při sevření chybí 2,5 až 3 cm u IV. prstu, V. prstu, klouby V. prstu ušlechtilého tvaru a normální pohyblivosti. Posuzující lékařka, a to bez bližšího odůvodnění, rovněž uvedla v uvedeném posudku, že zpráva MUDr. S. není v korelaci s provedeným objektivním vyšetřením z 28. 11. 2018. Soud připomíná, že z předchozích lékařských zpráv mimo jiné tedy i zprávy MUDr. S. (zpráva je z 10. 2. 2017) plyne, že žalobkyně má omezen pohyb do pěsti na 6 cm od dlaňové rýhy IV. a V. prstu, omezení pohybu do pěsti v konečných kloubech na 10 % normy druhé strany a že se u žalobkyně jedná o omezení pohybu IV. a V. prstu levé ruky a jedná se o poruchu úchopové schopnosti levé ruky střední. Soud zastává názor, že v předmětném posudku schází podrobné vysvětlení odlišného hodnocení ve vazbě na vyšetření žalobkyně 28. 11. 2018 při jednání LPS ČSSZ.

11. Krajský soud přisvědčil i žalobní námitce žalobkyně, že se žalovaný nezabýval jejím původním pracovním zařazením dělnice na lince, přičemž žalobkyně zdůrazňovala, že tato práce je pro ni nyní zcela nevhodná, neboť nemá jemnou motoriku, a že se nezabýval jejím dosaženým vzděláním, pracovní zkušeností a jejím potenciálním uplatněním. Soud konstatuje, že posudek OSSZ Nový Jičín se otázkou, zda je žalobkyně schopna pokračovat v práci dělnice – operátorky na lince vůbec nezabývá a vyjadřuje se pouze k tomu, že žalobkyně je schopna pokračovat v práci uklízečky. Tuto práci však žalobkyně začala vykonávat až po úrazu. Ani v posudku LPSV ČSSZ není odpověď na tuto otázku. Posudek obsahuje toliko strohý závěr, že žalobkyně je schopna vykonávat soustavné zaměstnání v různých dělnických profesích nebo se rekvalifikovat. Přitom z § 67 odst. 3 zákona o zaměstnání plyne povinnost zabývat se tím, zda daná fyzická osoba je schopna vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci. V posudku ze dne 8. 3. 2019 se lékařka LPS ČSSZ Ostrava vůbec nezabývá tím, zda žalobkyně v původním zaměstnání dělnice – operátorky, potřebovala pro výkon práce jemnou motoriku a jaká byla její náplň práce. Žalobkyně přitom po celou dobu řízení zdůrazňovala, že jemnou motoriku prstů potřebovala. Odkazovala přitom na lékařskou zprávu praktické lékařky MUDr. K. B. ze dne 13. 2. 2017, v níž je uvedeno, že žalobkyně není schopna práce, ke které je nutná jemná motorika. Přisvědčit je nutno i námitce žalobkyně, že posudek OSSZ Nový Jičín obsahuje závěr, že status osoby zdravotně znevýhodněné bývá přiznáván obvykle osobám s poklesem míry pracovní schopnosti od 20 až 25 % výše, který nemá oporu v žádném právním předpisu. Tento závěr, který převzal správní orgán I. stupně do odůvodnění svého rozhodnutí je proto závěrem nepřezkoumatelným. Je nutno poznamenat, že v odůvodnění rozhodnutí žalované tento závěr již uveden není.
12. Dalšími námitkami žalobkyně, které se vztahovaly k podřazení postižení dle přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb., se soud nezabýval, neboť by to bylo již nadbytečné.
13. Na základě výše uvedených důvodů, tedy z důvodu neúplnosti a nepřesvědčivosti posudku lékařky LPS ČSSZ Ostrava, z něhož žalovaná vycházela, soud zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a věc vrací žalované podle § 78 odst. 4 s.ř.s. k dalšímu řízení. Shodně jako v předchozím řízení soud nevyhověl důkazními návrhu žalobkyně na ustanovení znalce z oboru medicíny, neboť především musí být odstraněny výše uvedené nedostatky stran úplnosti a přesvědčivosti posudku lékařky LPS ČSSZ.
14. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 3 146 Kč. Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny advokáta za 2 úkony právní služby po 1 000 Kč (dle § 11 odst. 1 písm. b), d, § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, příprava a převzetí věci a sepsí žaloby), 2 režijních paušálů po 300 Kč k uvedeným dvěma úkonům právní služby dle § 13 odst. 3 též vyhlášky. K odměně a náhradám v celkové výši 2 600 Kč bylo nutno připočíst i 21 % DPH ve výši 546 Kč, neboť advokát doložil, že je plátcem této daně. Náklady řízení je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 06. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně